

Un negoci piramidal feia estralls

FA 25 ANYS. La possibilitat d'obtenir fàcilment un sobresou o un negoci propi havia anat captant uns 800 distribuïdors de productes de neteja de la casa Amway a Manresa, alguns dels quals d'un cert relleu ciutadà. El fet que la feina principal dels distribuïdors no consistia pas a vendre sinó a trobar nous distribuïdors era analitzat a les pàgines de la revista d'aquell mes, que destapava les interioritats de la xarxa creada.

El reportatge central del mes, elaborat per Josep Tomàs, explicava que des de feia dos anys, de la mà de Joaquim Sivillà, havia arribat a Manresa el negoci de distribució de productes d'Amway, que operava mitjançant una nova modalitat de venda directa que convertia el consumidor en un nou distribuïdor. El sistema funcionava amb reunions, convencions, cintes de caset i publicacions que dictaven les paraules que s'havien de repetir als possibles captats. Es feien reunions al Centre Cívic Selves i Carner, a la Sala Ciutat, als Carlins, al teatre Conservatori i a l'hotel Pere III, segons l'assistència prevista.

El reportatge s'il·lustrava amb un diagrama amb alguns dels manresans que havien aconseguit captar més persones en els darrers mesos, segons constava en les publicacions de la pròpia empresa, i es considerava que 800 persones de la ciutat estaven integrades a la xarxa de la multinacional americana. Nicolas Lefranc, director general d'Amway Espanya, afirmava a la revista que la província de Barcelona, gràcies a Manresa, era "una de les primeres de l'estat".

Josep Ramon Mora, exresponsable de l'Oficina del Consumidor de l'Ajuntament de Manresa, opinava que el negoci es basava en un buit legal, perquè "l'Administració, malgrat que ho coneix, no ha adoptat mesures específiques per regular-ho". Mora considerava que, sota l'aparença de fomentar un servei directe al consumidor, el que hi havia era "una manca de transparència de la relació comercial" i que el més greu era "la ideologia del negoci fàcil que transmetia".

Diagrama del nucli dur d'Amway a la Manresa del 1991.

Solano dimitia i Sanclimens mantenia l'alcaldia

El dia 29 d'abril, J. A. Solano presentava la dimissió com a president del Club Stick Manresa, a causa del reportatge publicat en aquesta revista el mes anterior, i el dia 5 de maig l'Ajuntament estrenava la restauració de la façana, que havia costat 65 milions de pessetes. En les votacions per a les eleccions municipals del 26 de maig, Juli Sanclimens (CiU) aconseguia mantenir els 12 regidors del 1987, 12.531 vots (42,1 %); el PSC perdia 1 regidor i es quedava amb 9, 9.818 vots (33%); l'ENM en guanyava 1 i passava a 3, 2.974 vots (10%), i el PP mantenia 1 únic regidor, amb 1.966 vots (6,6%), mentre que IC es quedava a les portes de l'Ajuntament en no arribar al 5%, 1.347 vots (4,53%) i la CUP s'estrenava amb 471 vots (1,6%).

Portada del núm. 46